

Petr Hájek: Na prahu kontrarevoluce: Násilná vakcinace nepodvolených? Senioři do domácího vězení? Ted' sáhnou po dětech. Kdo vstoupí do strany? Dvě verze zločinu. Kolik je 2 + 2? Svobodu jsme si nezasloužili. Šance na reparát

- CZ24 News | 1. listopadu 2021

ČESKO: Petr Hájek vidí stupňující se vakcinační běsnění jako důkaz slabosti rozpadávajícího se totalitního režimu (horšího než ten předchozí) a má za to, že chvíle otevřené vzpoury se blíží

Prý nakonec stejně dojde k tomu, že bude očkování povinné, sdělil tajemně šéf lékařské komory Kubek, jeden z frajtrů generálního štábu vakcinačních mafiánů. Asi má svoje informace. Nebo se tak alespoň tváří. Ale že bude hůř než za Babiše, dokumentuje i výrok topáckého Válka (v tomto tvaru je jeho jméno nomen omen), který pretenduje na post nového ministra vakcinace (kdysi zdravotnictví). Senioři, kteří se nepodvolí, prý budou uvrženi do domácího vězení (v současné hantýrce „lockdown“). Těch, co vzdorují, je totiž stále na půl miliónu. Neuvěřitelné číslo, uvážíme-li, jakému tlaku, výhrůžkám či naopak lákadel „výhod“ jsou naši starší a v podstatě bezmocní spoluobčané vystaveni.

Zhruba to však odpovídá počtům v celé společnosti. Na vakcinační popraviště se podaří dostat zhruba šedesát procent dospělé populace. Z toho zhruba polovina nadšeně a dobrovolně, druhá polovina z donucení. Není to pro mnohé z té druhé poloviny žádná legrace a nelze jim to mít za zlé. Jde jim o zaměstnání, možnost cestování, starost o děti, o peníze... Výhrůžky placením „testů“ jsou pouze jednou z pák, jak přinutit vzdorující sklopit hlavu a kývnout. Za situace rychle nastupující uměle vyvolané energetické a hospodářské krize jde často vpravdě o „Sofiinu volbu“. Všechno tu už – ne tak dávno a v jiných kulisách – bylo. Vlastně to není premiéra, ale repríza mizerného „havlovského“ absurdního dramatu.

Rozděl a panuj

Režim ví, že se mu nepodaří zlomit cukrem či bičem všechny. Že zůstane minimálně jedna třetina populace, která to nevzdá. Ale smyslem stupňovaného tlaku je něco jiného: Ten, kdo se podvolí, nejenže ztrácí motivaci k boji za svobodné rozhodování o svém životě a zdraví – a v důsledku prakticky o čemkoli jiném. V naprosté většině si však současně musí každý své „podvolení“ zdůvodnit. Vytvořit si alibi. Přesune se tedy do většiny „loajálních“, kteří již necítí žádnou solidaritu s protestujícími. Naopak je nesnášejí, protože jsou jeho živým svědomím.

Takový je plán. Rozděl a panuj, o to režimu jde. A ti noví, co přicházejí vystřídat Babišovy vakcinátory, budou ještě ostřejší. Už ostatně ohlásili, že si adoptovali většinu Babišových „expertních“ vakcinačních mafiánů – včetně těch nejdivočejších – kteří jim budou „radit“. Ještě se ani neposadili do svých křesel, a už signalizují, že politika bude nadále v rukách zkorumpovaných nevolených štábů „BigPharma“. Přitom je dávno jasné, že vůbec nejde o zdraví či dokonce dilema život, nebo smrt. Testy (včetně slavných PCR) nedokážou určit, o jakou virózu jde. Neumějí rozlišit

covid od „klasické“ chřipky, proto například v USA již od konce roku nebudou používány. Hlavně dostat pod injekci koho ještě půjde.

Cukr a bič i na děti

V tom také spočívá tajemství, proč (navzdory výhrůžkám, že letos opět udeří) se pravidelná (přirozená) záhadně zmizelá chřipková epidemie nekoná. Tedy ona se (právě tak jako vloni) koná, ale je označována (stejně jako dosud) za covid. Všechno je covid, dokud se nepodaří dostat genetický mix do těl alespoň oněch kýžených 75 % znásilněných. Jen u dětí, na něž se vakcinační popravčí čtyř teprve chystají, připouštějí „nečekaně vysoké“ respirační virózy běžného typu. Jak by ne, když na jaře děti natolik izolovali, že si v kolektivech nemohly vytvořit přirozenou imunitu.

Dlouho to ale trvat nebude. Američtí původci covidového útoku již schválili „dětskou verzi“ vakcíny (nechme stranou, že fakticky o vakcínu nejde), a brzy ji začnou aplikovat do teprve se vyvíjejících dětských organismů. Děti se nemohou bránit, nemají na výběr. Proto museli nejprve zmasírovat rodiče. Jakmile ti patří mezi vakcinované, sotva si připustí, že udělali chybu, kterou na svých dětech nedovolí opakovat. V tom spočívá celá ta zvrhlá metoda cukru a biče a rozděl a panuj.

Obtíže iluze demokracie

Architekti vakcinace se už ani nemusejí tajit s tím, že očkování před covidem nechrání. Ostatně případy jako ten z „veřejnoprávního“ ČTStartdance ani utajit nešlo. Očkování nejenže nákazu roznáší, ale pokud patří mezi „ohrožené skupiny“ lidí s jinými chorobami (byli by ohroženi jakoukoli virózou či chřipkou), zaplňují nemocnice a někdy i umírají – v podstatě ve stejném poměru očkovaní i neočkovaní. Jen čarováním se statistikami se daří předstírat, že neočkovaných ve vážném stavu je o něco více (zhruba v poměru 40:60). A protože to již utajit nelze, tím víc se musejí snažit přinutit dalších pár desítek tisíc k „přechodu“ do podvolené skupiny.

Přitom je jasné, že Kubkové a spol. straší povinným očkováním planě. Hrozně rádi by to sice udělali, ale má to jeden základní zádrhel. Totalita, v níž jsme se po listopadu 1989 ocitli, stále ještě potřebuje udržovat potěmkinovské kulisy „demokracie“. Ne pro nás, ale kvůli západnímu „publiku“, jež žilo v iluzi lidovlády po dobu bipolárního soutěžení Východ – Západ, po dobu studené války. Pro ně je daleko obtížnější dospět ke zjištění, že sice chodí k volbám, ale přitom jsou dávno předmětem tyranie úzké skupiny světovládné mafie, která volebními manipulacemi (od mediálních po otevřené podvody) pouze legitimizuje neslýchané násilí.

Občané někdejšího sovětského bloku (respektive generace pamětníků, „mileniálové“ jsou na tom už podobně jako západní „otroci“) však totalitu vnímají přímo „povrchem kůže“. Jsou na potěmkinovské kulisy „společnosti svobodné a demokratické“ (tu lidové, tu socialistické) citliví. Udržování mystifikační hry na demokracii ovšem působí nejen generalitě, ale i Doddůstojníkům nové tyranie jisté obtíže.

Kdyby tedy Kubkové chtěli provést násilnou vakcinaci všech, znamenalo by to, že stát přebírá odpovědnost (i právní) za její ničující důsledky. Nebylo by například možné vynutit na odsouzených „informovaný souhlas“, že ani výrobce, ani státní zdravotnictví nenese odpovědnost za důsledky, jež se u nevyzkoušené vakcíny „projeví v budoucnosti“. Proto to nemohou udělat. Proto jde jen o další zvedání citlivosti na práh strašení.

Dvě verze

Čeho by se obávali, zapochybuje možná teď mnohý. Vždyť až se důsledky vakcinace zhoubně „projeví v budoucnosti“, klidně instalují jiné elity, které se od „očkovacího násilí“ formálně distancují. A povinnou vakcinaci prohlásí za omyl, za „deformace“ s dobrým úmyslem (viz výmluva pravověrných komunistů k hrdelním procesům z padesátých let minulého století). To by však platilo pouze uvnitř suverénního státu. Ten ale nemáme a architekti totality si nepřipouštějí, že jej mít ještě někdy budeme (vše je v jejich představách opět „na věčné časy“). Vše již bude řídit Brusel (Berlín) – a ten přece žádnou povinnou vakcinaci nenařídil.

Nakonec by tak mohli „přijít k úrazu“ i místní frajtři NWO. Oni to vědí, a proto nic takového neudělají. Obdobné je to s vyhrožováním „osobním lockdownem“ pro vzdorující půlmilionovou „armádu“ seniorů. To je proveditelné pouze zákonem, jinak soudy (předstírající posvátnou „vládu práva“) tento „generační rasismus“ okamžitě shodí se stolu. Jde prostě pouze o vytváření vyšší úrovně strachu. Když nefungoval „zdravotní“, přichází na řadu ten „ze státu“.

Současně se experimentuje s druhou cestou. Britští vědci v nově publikované studii zveřejnili zjištění, že u očkováných lidí je pravděpodobnost přenosu viru na další jedince v domácnosti stejná jako u neočkováných lidí. Jako vždycky, když má dojít ke změně paradigmatu, jejich studii publikoval věhlasný „vědecký“ časopis The Lancet. Smyslem je obhájit postup, který zvolila britská vláda, když všechna restriktivní omezení zrušila. Dospěla totiž k závěru, že naočkováním pětasedmdesáti procent populace bylo zhoubných cílů vakcinace dosaženo a hospodářství pracovní sílu potřebuje. Nyní přišli „její vědci“ s predikcí, že během několika týdnů klesne „nákaza“ na Ostrovech o 85 %! Že o tom nic nevíme? Jak bychom mohli, jsme přece součást EU.

Nic nového pod sluncem

Vstoupit do strany po roce 1970 nutně neznamenalo, že je člověk komunista. Alespoň ne v tom původním poválečném slova smyslu. Fakticky šlo o projev loajality k režimu, jež nastolila sověty vedená invaze a symbolizovala invaze Slováků do Prahy (po Dubčekovi Husák, Bilak a nakonec Babiš). Vakcinační operace je v podstatě totéž. Naprostá většina už dávno ví, že jde o lež udržovanou při životě pouze státem vytvářeným strachem (za pomoci mediálních legií, cenzurou otevřených informací a propagandistickou mašinérií). Chceš mít klid? Chceš cestovat? Chceš slušné zaměstnání? Vstup do „strany“. Jsi mladý? Staň se svazákem. Chceš, aby tvé děti měli „kádrově vybavenou“ budoucnost? Dej je do pionýra (do Jiskříček).

Stát nabízí „dohodu o normalizaci“: I ten, kdo do (vakcinační) strany nevstoupí, nakonec nebude oficiálně pronásledován. Až se poměry znormalizují – tedy až Brusel (Berlín) prohlásí, že socialismus byl dobudován (jak pravila „Novotného ústava“ z počátku šedesátých let právě v okamžiku, kdy vypukla energetická a hospodářská krize), vrátíme se k „normálnímu“ životu. Vše překryjí jiné uměle vytvořené problémy a krize (energetická, hospodářská, finanční), takže na covid se za pár měsíců zapomene. Ti, kdo včas „vstoupili do strany“ samozřejmě budou mít lepší podmínky. Nepodvolení budou trpěni, ale pokud nebudou dále „zlobit“, nebudou ani specificky pronásledováni.

Svoboda není zadarmo

To ovšem za předpokladu, že vakcinace postupně způsobí zamýšlený „depopulační efekt“ (připíšíou jej samozřejmě něčemu jinému – například ve Spojených státech už nyní registrují zvedání mohutné vlny rakovin). V opačném případě se zničehonic objeví další „pandemie“ s novou vylepšenou vakcinační „bombou“. Nepodvolení „disidenti“ budou ovšem pod pečlivou kontrolou vylepšeného modelu čínských „sociálních kreditů“, takže se na nic nevzmohou. Tak si to alespoň architekti

Nového světového řádu a všech Velkých resetů malují ve svých plánech. Nastupující vláda bruselské „velké koalice“ má za úkol dovést „normalizaci“ do unijního „průměru“ – a nepochybně to vezme zostra. Neberou na vědomí, že „žádný plán nikdy nevyjde“.

O svobodu jsme se nezasloužili, proto jsme ji nezískali. Převrat v roce 1989, který brzy budeme opět „zostřeně oslavovat“, byl jen „povinným očkováním“ před vstupem do mnohem horší verze totality, než byla ta předchozí.

Svoboda znamená svobodu říci, že dvě a dvě jsou čtyři. Je-li toto zaručeno, vše ostatní následuje, zní motto Orwelova proroctví 1984. Jsme v tom. Vybojovat si svobodu něco stojí. I oběti. Tak to bylo (a bude) vždycky. Ale obrovská „armáda“ nepodvolených „nestraníků“ (napříč generacemi a sociálními skupinami) signalizuje, že na reparát kontra-revoluce máme pořád ještě šanci. Tentokrát už nikoli v podobě havlovsko-washingtonské frašky.

Ale té opravdové.

Autor: Petr Hájek

Zdroj: protiproud